

Derde bundel oogst van Hovinga's geestgrond

Hoogtijdag voor Groninger dichter

woensdag 4 december 1968

„Op zo'n moment ken 't beter stil wezen. D'r is al hail wat sproken. Loat wie 't wieder aan bundel overloaten.” Derk Sibolt Hovinga had het laatste woord, in een bijeenkomst, waarin hij naar zijn eigen gevoel al voldoende geprezen was. Het kwam deze bescheiden Groninger dichter toe, bij het verschijnen van zijn derde bundel „Oogst van mien aander laand”. Dit „laand” ligt in Hovinga's geestgrond, die in bijna veertig jaren even vrucht dragend is geweest als de Oldambtster bodem, waarmee hij zo met hart en ziel verbonden is.

Dat komt ook tot uiting in deze (zijn derde) bundel, die honderdvijftien gedichten bevat over land, zee en lucht, storm en stilte, leven en dood, alles in de „moudertoal”, die, zoals hij in het gelijknamige gedicht zegt: de tolk is „van t aigen laand, van t aigen volk”

